ПРЕПОРЪКИ

ПРЕПОРЪКА (ЕС) 2022/290 НА СЪВЕТА

от 22 февруари 2022 година

за изменение на Препоръка (ЕС) 2020/912 на Съвета относно временното ограничение на неналожителните пътувания в ЕС и възможното премахване на това ограничение

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 77, параграф 2, букви б) и д) и член 292, първо и второ изречение от него,

като взе предвид предложението на Европейската комисия,

като има предвид, че:

(1) На 30 юни 2020 г. Съветът прие Препоръка (ЕС) 2020/912 относно временното ограничение на неналожителните пътувания в ЕС и възможното премахване на това ограничение ([1]).

(2) На 2 февруари 2021 г. Съветът измени Препоръка (ЕС) 2020/912 относно временното ограничение на неналожителните пътувания в ЕС и възможното премахване на това ограничение ([2]), за да актуализира критериите, използвани за оценка на това дали неналожителните пътувания от трети държави са безопасни и следва да бъдат разрешени.

(3) Със същото изменение бяха въведени механизми за ограничаване на разпространението на будещи безпокойство варианти на вируса SARS-COV-2 на територията на ЕС+ ([3]).

(4) На 20 май 2021 г. Съветът измени Препоръка (ЕС) 2020/912 ([4]), за да се вземе предвид разгръщането и положителните последици на ваксинационните кампании за ограничаване на разпространението на вируса, както и за по-нататъшно ограничаване на внасянето и разпространението в ЕС на нововъзникващите варианти, които представляват интерес и които будят безпокойство.

(5) На 14 юни 2021 г. Парламентът и Съветът приеха регламенти (ЕС) 2021/953 ([5]) и (ЕС) 2021/954 ([6]) относно цифровия COVID сертификат на ЕС. Цифровият COVID сертификат на ЕС се доказа като основен инструмент за възстановяване на пътуванията в рамките на ЕС.

([1]) Препоръка (ЕС) 2020/912 на Съвета от 30 юни 2020 г. относно временното ограничение на неналожителните пътувания в ЕС и възможното премахване на това ограничение (ОВ L 208 I, 1.7.2020 г., стр. 1).

([2]) Препоръка (ЕС) 2021/132 на Съвета от 2 февруари 2021 г. за изменение на Препоръка (ЕС) 2020/912 относно временното ограничение на неналожителните пътувания в ЕС и възможното премахване на това ограничение (ОВ L 41, 4.2.2021 г., стр. 1).

([3]) „Територията на ЕС+“ включва всички държави — членки на Шенген (включително България, Хърватия, Кипър и Румъния), както и четирите асоциирани към Шенген държави. Това включва и Ирландия, ако Ирландия реши да се присъедини към изпълнението.

([4]) Препоръка (ЕС) 2021/816 на Съвета от 20 май 2021 г. за изменение на Препоръка (ЕС) 2020/912 относно временното ограничение на неналожителните пътувания в ЕС и възможното премахване на това ограничение (ОВ L 182, 21.5.2021 г., стр. 1).

([5]) Регламент (ЕС) 2021/953 на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2021 г. относно рамка за издаването, проверката и приемането на оперативно съвместими сертификати за ваксинация срещу, направено изследване за и преболедуване на COVID-19 (Цифров COVID сертификат на ЕС) с цел улесняване на свободното движение по време на пандемията от COVID-19 (ОВ L 211, 15.6.2021 г., стр. 1).

([6]) Регламент (ЕС) 2021/954 на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2021 г. относно рамка за издаването, проверката и приемането на оперативно съвместими сертификати за ваксинация срещу, направено изследване за и преболедуване на COVID-19 (Цифров COVID сертификат на ЕС) за граждани на трети държави, които са в законен престой или пребивават законно на територията на държавите членки, по време на пандемията от COVID-19 (ОВ L 211, 15.6.2021 г., стр. 24).

(6) След приемането на Регламент (ЕС) 2021/953 Комисията прие няколко акта за изпълнение, с които се установява, че сертификатите за COVID-19, издадени от определена трета държава, следва да се считат за равностойни на сертификатите, издадени от държавите членки в съответствие с настоящия регламент. По този начин автентичността на сертификатите за ваксинация, възстановяване и тестване, обхванати от такива актове за изпълнение, може да бъде проверена по сигурен и надежден начин. Затова цифровият COVID сертификат на ЕС, и по-специално приетите на тази база решения за изпълнение, също улесниха безопасното възобновяване на пътуванията от трети държави към ЕС ([7]).

(7) Настоящият подход, определен в Препоръка (ЕС) 2020/912, следва да бъде актуализиран, за да се вземе предвид създаването на цифровия COVID сертификат на ЕС, както и развитието на пандемията, включително появата на бъдещия безпокойство вариант омикрон, увеличаването на ваксинациите и постепенното премахване на ограниченията за пътуване в световен мащаб.

(8) На 22 октомври 2021 г. в заключенията си Европейският съвет, с оглед на развитието на епидемичната обстановка, призова за по-нататъшна координация за улесняване на свободното движение в рамките на ЕС и за пътуването към него, както и за преразглеждане на двете препоръки, включително Препоръка (ЕС) 2020/912 на Съвета.

(9) Стандартният срок за приемане на сертификати за ваксинация, издадени от трети държави след приключване на основната ваксинационна серия, следва да бъде определен на 270 дни. За да се осигури координиран подход, държавите членки не следва да приемат сертификати за ваксинация, издадени след приключване на основната ваксинационна серия, ако са изминали повече от 270 дни от прилагането на посочената в тях доза. В този случай държавите членки следва да приемат сертификати за ваксинация, в които се посочва, че е получена допълнителна доза след приключване на основната ваксинационна серия.

(10) За да се улесни допълнително безопасното пътуване в ЕС, прагът за 14-дневния кумулативен брой на уведомленията за случаи на COVID-19 следва да бъде увеличен от 75 на 100 на 100 000 души. В същото време и за да се вземат предвид увеличените възможности за тестване почти две години след появата на вируса, изискваният минимален седмичен брой тестове следва също да бъде увеличен от 300 на 600 теста на 100 000 души. Това би трябвало допълнително да повиши надеждността на данните, използвани за определяне до каква степен неналожителните пътувания от дадена трета държава следва да бъдат възможни.

(11) За да се даде по-голяма възможност за неналожителни пътувания в Съюза и да се повиши предвидимостта за пътуващите от трети държави, държавите членки следва да приемат сертификати не само за ваксини срещу COVID-19, за които е издадено разрешение за търговия съгласно Регламент (ЕО) № 726/2004 на Европейския парламент и на Съвета ([8]), но и за такива, които са завършили процедурата на Световната здравна организация (СЗО) за разрешаване на употреба при извънредни ситуации.

(12) Освен това, като алтернатива на ваксинацията, държавите членки следва да разрешат неналожителните пътувания на лица, които са се възстановили от COVID-19 в рамките на 180 дни преди пътуването до ЕС и които притежават цифров COVID сертификат на ЕС или сертификат, признат за равностоен на него.

(13) Същевременно, за да се намали допълнително рискът от предаване на вируса SARS-CoV-2, държавите членки може също така да изискват валидно доказателство за отрицателен тест за полимеразна верижна реакция (RT-PCR) преди отпътуването, когато пътуващият i) е получил ваксина срещу COVID-19, за която е завършена процедурата на СЗО за разрешаване на употреба при извънредни ситуации, но не е включена в списъка на ваксините, разрешени в ЕС съгласно Регламент (ЕО) № 726/2004, или ii) е преболедувал COVID-19 в рамките на 180 дни преди пътуването до ЕС.

([7]) Актуализираният списък на решенията за еквивалентност е публикуван на следната уебстраница: https://ec.europa.eu/info/publications/commission-implementing-decisions-eu-equivalence-covid-19-certificates-issued-non-eu-countries_en

([8]) Регламент (ЕО) № 726/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 г. за установяване на процедури на Общността за разрешаване и контрол на лекарствени продукти за хуманна и ветеринарна употреба и за създаване на Европейска агенция по лекарствата (ОВ L 136, 30.4.2004 г., стр. 1).

(13a) Поради факта, че може да се окаже невъзможно да се проверят автентичността, целостта и валидността на сертификатите за ваксинация, издадени от трети държави, които не използват рамката за доверие за Цифровия COVID сертификат на ЕС, или на сертификатите за ваксинация, които са признати за еквивалентни на посочените, държавите членки могат да изискват и валидно доказателство за отрицателен RT-PCR тест преди заминаването, когато пътуващият е напълно ваксиниран с ваксина срещу COVID-19, която е получила разрешение за търговия съгласно Регламент (ЕО) № 726/2004, но не притежава цифров COVID сертификат на ЕС или сертификат, който е признат за еквивалентен на него.

(14) Децата на възраст над 6 години и под 18 години следва да могат да пътуват, при условие че са получили отрицателни резултати при RT-PCR тест преди заминаването. В тези случаи държавите членки могат да изискват допълнително тестване, карантина или самоизолация след пристигането. Не следва да се изисква тест за децата на възраст над 6 години и под 18 години, когато притежават валидно доказателство за ваксинация срещу COVID-19, издадено въз основа на ваксина срещу COVID-19, разрешена в ЕС съгласно Регламент (ЕО) № 726/2004. За децата на възраст под 6 години, пътуващи с възрастен, не следва да се прилагат допълнителни изисквания.

(14a) Държавите членки могат да разрешат неналожителните пътувания на лица, за които получаването на ваксина срещу COVID-19 е медицински противопоказано, при условие че тези лица са представили необходимата документация и са получили отрицателни резултати при RT-PCR тест преди заминаването.

(15) Като се има предвид увеличаването на ваксинациите в световен мащаб, се счита за целесъобразно постепенно да се премине от сегашния хибриден подход, основан на държава/индивид към подход, основан единствено на индивида, а отмяната на ограниченията за пътуване да се основава единствено на ваксинационния статус или функцията/нуждите, изпълнявани от пътуващите. В момента обаче все още има трети държави с ограничен достъп до ваксини или с нисък процент на ваксинация. Поради това, за да се даде време на третите държави да увеличат равнищата си на ваксинация, включително прилагането на бустерни дози, за да гарантират валидността на сертификатите за ваксинация, и след предварителна обща оценка на положението с ваксинирането в трети държави въз основа, наред с другото, на данните, предоставени от делегациите на ЕС, до 30 април 2022 г. Комисията следва да преразгледа препоръката с оглед на заличаването на приложение I, като се има предвид увеличаването на ваксинациите в световен мащаб. Комисията следва да докладва на Съвета и по целесъобразност може да му представи предложение за заличаване на приложение I.

(16) В съответствие с членове 1 и 2 от Протокол № 22 относно позицията на Дания, приложен към Договора за Европейския съюз и към ДФЕС, Дания не участва в приемането на настоящата препоръка и не е обвързана от нея, нито от нейното прилагане. Доколкото настоящата препоръка представлява развитие на достиженията на правото от Шенген, в срок от шест месеца след вземането на решение от Съвета относно настоящата препоръка Дания следва да вземе решение, в съответствие с член 4 от посочения протокол, дали да я приложи.

(17) Настоящата препоръка представлява развитие на разпоредбите на достиженията на правото от Шенген, в които Ирландия не участва, в съответствие с Решение 2002/192/ЕО на Съвета ([9]). следователно Ирландия не участва в приемането на настоящата препоръка и не е обвързана от нея, нито от нейното прилагане.

(18) По отношение на Исландия и Норвегия настоящата препоръка представлява развитие на разпоредбите на достиженията на правото от Шенген по смисъла на Споразумението, сключено между Съвета на Европейския съюз, от една страна, и Република Исландия и Кралство Норвегия, от друга страна, за асоциирането на последните в процеса на изпълнение, прилагане и развитие на достиженията на правото от Шенген ([10]), които попадат в областта, посочена в член 1, буква А от Решение 1999/437/ЕО на Съвета ([11]).

([9]) Решение 2002/192/ЕО на Съвета от 28 февруари 2002 г. относно искането на Ирландия да участва в някои разпоредби от достиженията на правото от Шенген (ОВ L 64, 7.3.2002 г., стр. 20).

([10]) ОВ L 176, 10.7.1999 г., стр. 36.

([11]) Решение 1999/437/ЕО на Съвета от 17 май 1999 г. относно определени условия по прилагането на Споразумението между Европейския съюз и Република Исландия и Кралство Норвегия за асоцииране на тези две държави при изпълнението, прилагането и развитието на достиженията на правото от Шенген (ОВ L 176, 10.7.1999 г. 31).

(19) По отношение на Швейцария настоящата препоръка представлява развитие на разпоредбите на достиженията на правото от Шенген по смисъла на Споразумението между Европейския съюз, Европейската общност и Конфедерация Швейцария относно асоциирането на Конфедерация Швейцария към изпълнението, прилагането и развитието на достиженията на правото от Шенген ([12]), които попадат в областта, посочена в член 1, буква А от Решение 1999/437/ЕО, във връзка с член 3 от Решение 2008/146/ЕО на Съвета. ([13]).

(20) По отношение на Лихтенщайн настоящата препоръка представлява развитие на разпоредбите на достиженията на правото от Шенген по смисъла на Протокола между Европейския съюз, Европейската общност, Конфедерация Швейцария и Княжество Лихтенщайн относно присъединяването на Княжество Лихтенщайн към Споразумението между Европейския съюз, Европейската общност и Конфедерация Швейцария относно асоциирането на Конфедерация Швейцария към изпълнението, прилагането и развитието на достиженията на правото от Шенген ([14]), които попадат в областта, посочена в член 1, буква А от Решение 1999/437/ЕО, във връзка с член 3 от Решение 2011/350/ЕС на Съвета ([15]).

(21) Правният статут на настоящата препоръка, както се припомня в съображения 15 – 19, не засяга необходимостта всички държави членки, в интерес на правилното функциониране на Шенгенското пространство, да вземат решение относно премахването на ограничението на неналожителните пътувания до ЕС по координиран начин,

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ПРЕПОРЪКА:

Препоръка (ЕС) 2020/912 се изменя, както следва:

(1) От 1 март 2022 г. в точка 2, втора алинея цифрата „75“ се заменя със „100“, а цифрата „300“ се заменя с „600“;

(2) От 1 март 2022 г. в точка 6а, първи, втори и трети параграф се заменят със следното:

„Без да се засяга точка 6, букви а) и б), когато държавите членки приемат доказателство за ваксинация с цел премахване на ограниченията за пътуване за ограничаване на разпространението на COVID-19, държавите членки следва по принцип да отменят временното ограничение на неналожителните пътувания към ЕС по отношение на пътуващи, които са получили последната препоръчителна доза от една от ваксините срещу COVID-19, разрешени в ЕС съгласно Регламент (ЕО) № 726/2004 (*) най-късно 14 дни преди влизането си на територията на ЕС+, при условие че са изминали по-малко от 270 дни от поставянето на дозата, посочена в сертификата за ваксинация за завършване на основната ваксинационна серия, или че е получена допълнителна доза след завършването на основната ваксинационна серия.

Държавите членки следва също така да премахнат временното ограничение на неналожителните пътувания до ЕС по отношение на пътуващи, които са получили последната препоръчителна доза от една от ваксините срещу COVID-19, за които е завършена процедурата на СЗО за разрешаване на употреба при извънредни ситуации поне 14 дни преди влизането в зоната на ЕС+, при условие че са изминали по-малко от 270 дни от поставянето на дозата, посочена в сертификата за ваксинация за завършване на основната ваксинационна серия, или че е получена допълнителна доза след завършването на основната ваксинационна серия.

Държавите членки следва също така да премахнат временното ограничение на неналожителните пътувания до ЕС по отношение на пътуващи, които са преболедували COVID-19 в рамките на 180 дни преди да пътуват до ЕС.

([12]) ОВ L 53, 27.2.2008 г., стр. 52.

([13]) Решение 2008/146/ЕО на Съвета от 28 януари 2008 г. за сключване от името на Европейската общност на Споразумение между Европейския съюз, Европейската общност и Конфедерация Швейцария за асоцииране на Конфедерация Швейцария към въвеждането, прилагането и развитието на достиженията на правото от Шенген (ОВ L 53, 27.2.2008 г., стр. 1).

([14]) ОВ L 160, 18.6.2011 г., стр. 21.

([15]) Решение 2011/350/ЕС на Съвета от 7 март 2011 г. за сключване от името на Европейския съюз на Протокола между Европейския съюз, Европейската общност, Конфедерация Швейцария и Княжество Лихтенщайн относно присъединяването на Княжество Лихтенщайн към Споразумението между Европейския съюз, Европейската общност и Конфедерация Швейцария относно асоцииране на Конфедерация Швейцария към изпълнението, прилагането и развитието на достиженията на правото от Шенген, по отношение на премахването на проверките по вътрешните граници и движението на хора (ОВ L 160, 18.6.2011 г., стр. 19).

За тази цел пътуващи, които желаят да предприемат неналожително пътуване до държава членка, следва да притежават едно от следните:

а) валидно доказателство за ваксинация срещу COVID-19, издадено въз основа на поставяне на ваксина срещу COVID-19. разрешена в ЕС съгласно Регламент (ЕО) № 726/2004, или

б) валидно доказателство за ваксинация срещу COVID-19, издадено въз основа на поставяне на ваксини срещу COVID-19, за която е завършена процедурата на СЗО за разрешаване на употреба при извънредни ситуации, но не са включени в списъка на ваксините, разрешени в ЕС съгласно Регламент (ЕО) № 726/2004, или

в) валидно доказателство за преболедуване.

За пътници, попадащи в обхвата на букви б) и в) по-горе, държавата членка може също така да изисква валидно доказателство за отрицателен тест за полимеразна верижна реакция в реално време (RT-PCR), извършен най-рано 72 часа преди заминаването. За пътници, попадащи в обхвата на буква б), държавите членки могат да прилагат допълнителни здравни мерки, като изолация, карантина или получаване на ваксина, разрешена в ЕС съгласно Регламент (ЕО) № 726/2004.

В допълнение към цифровите COVID сертификати на ЕС държавите членки следва да приемат такива доказателства за ваксинация или преболедуване на COVID-19, ако те съответстват на сертификати, признати за равностойни на сертификатите, издадени в съответствие с Регламент (ЕС) 2021/953 на Европейския парламент и на Съвета (**), в акт за изпълнение, приет от Комисията съгласно член 8 от посочения регламент.

Когато не е приет такъв акт относно сертификатите, издадени от трета държава, държавите членки могат да приемат, в съответствие с националното право, доказателство за направен тест и ваксинация, издадено от третата държава, като вземат предвид необходимостта да бъдат в състояние да проверят автентичността, валидността и целостта на сертификата и дали той съдържа всички съответни данни, както е предвидено в Регламент (ЕС) 2021/953.

В този случай те могат да изискват валидно доказателство за отрицателен RT-PCR тест преди заминаването за пътници, напълно ваксинирани с ваксина срещу COVID-19, за която е издадено разрешение за търговия съгласно Регламент (ЕО) № 726/2004, но които не притежават цифров COVID сертификат на ЕС или сертификат, който е признат за еквивалентен на него.

Освен ако не попадат в обхвата на посочените по-горе разпоредби, децата на възраст над 6 години и под 18 години следва също да имат право да предприемат неналожителни пътувания до държава членка, ако притежават валидно доказателство за отрицателен тест за полимеразна верижна реакция в реално време (RT-PCR), извършен най-рано 72 часа преди заминаването. В тези случаи държавите членки могат да изискват допълнително тестване, както и карантина или самоизолация след пристигането. За децата на възраст под 6 години, пътуващи с възрастен, не следва да се прилагат допълнителни изисквания.“

(*) Регламент (ЕО) № 726/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 г. за установяване на процедури на Съюза за разрешаване и контрол на лекарствени продукти за хуманна и ветеринарна употреба и за създаване на Европейска агенция по лекарствата (ОВ L 136, 30.4.2004 г., стр. 1).

(**) Регламент (ЕС) 2021/953 на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2021 г. относно рамка за издаването, проверката и приемането на оперативно съвместими сертификати за ваксинация срещу, направено изследване за и преболедуване на COVID-19 (Цифров COVID сертификат на ЕС) с цел улесняване на свободното движение по време на пандемията от COVID-19, ОВ L 211, 15.6.2021 г., стр. 1.

(3) Вмъква се нова точка 12:

„12. До 30 април 2022 г. препоръката следва да бъде преразгледана от Комисията с оглед на заличаването на приложение I, като се има предвид увеличаването на ваксинациите в световен мащаб.

Комисията следва да докладва на Съвета и по целесъобразност може да му представи предложение за заличаване на приложение I.“

Съставено в Брюксел на 22 февруари 2022 година.

За Съвета
Председател
C. BEAUNE